

DSK-III.7030.1.79.2025

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r., poz. 670), w związku z art. 376 pkt 2b i art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) oraz art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Miejskiej Górki

POSTANAWIAM

Zaopiniować pozytywnie realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch budynków inwentarskich – chlewni o obsadzie łącznej wynoszącej 4000 szt. tuczników (560 DJP) – po 2000 szt. tuczników w każdej chlewni, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce ewid. nr 315/3 w miejscowości Niemarzyn, gmina Miejska Górka, z zastrzeżeniem, że:

- Inwestor uzyska decyzję Starosty Rawickiego zatwierdzającą zasoby eksploatacyjne ujęcia wód podziemnych w ilości pokrywającej zapotrzebowanie instalacji do chowu trzody chlewnej, lub zapewni alternatywne źródło zaopatrzenia w wodę.

UZASADNIENIE

Pismem znak: ABŚ.6220.6.2025 z dnia 24.11.2025 r. (data wpływu: 27.11.2025 r.), Starosta Rawicki przekazał wg właściwości Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego wniosek Burmistrza Miejskiej Górki znak: WK.6220.14.2025 z dnia 17.11.2025 r., z prośbą o wyrażenie opinii przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch budynków inwentarskich – chlewni o obsadzie łącznej wynoszącej 4 000 szt. tuczników (560 DJP) – po 2 000 szt. tuczników w każdej chlewni, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce ewid. nr 315/3 w miejscowości Niemarzyn, gmina Miejska Górka.

Do pisma została załączona kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, kopia pełnomocnictwa oraz zapis w formie elektronicznej raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z załącznikami na informatycznym nośniku danych (płyta CD). Z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpił Andrzej Grześkowiak, reprezentowany przez pełnomocnika Tomasza Lamperskiego.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Ponadto, przedsięwzięcie zalicza się do instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Obowiązek posiadania pozwolenia zintegrowanego wynika z zaliczenia przedmiotowej instalacji do instalacji wymienionej w ust. 6 pkt 8 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169).

Wobec powyższego na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, organem właściwym do wydania niniejszej opinii jest Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Opinia swoim zakresem obejmuje wyłącznie kwestie związane z etapem eksploatacji instalacji, gdyż na gruncie przedmiotowego postępowania Marszałek Województwa Wielkopolskiego pełni rolę organu współdziałającego z uwagi na kompetencje do wydania pozwolenia zintegrowanego, a więc pozwolenia określającego warunki korzystania ze środowiska. Z tego względu tutejszy Organ dokonuje analizy przedłożonej dokumentacji pod względem ustawowych wymagań dotyczących tego pozwolenia.

W toku postępowania wyjaśniającego Marszałek Województwa Wielkopolskiego wezwał dwukrotnie Inwestora do złożenia uzupełnień do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dokumentację uzupełniono w żądanym zakresie.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie dwóch budynków inwentarskich do chowu tuczników o obsadzie łącznej 4 000 szt. (560 DJP), po 2 000 szt. tuczników w każdym budynku wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Tuczniaki utrzymywane będą w systemie bezściółkowym na rusztach, chów prowadzony będzie od masy 20 – 25 kg do osiągnięcia maksymalnej wagi 110 kg. Czas tuczu trwać będzie ok. 3 – 4 miesiące, w związku z czym w ciągu roku planuje się przeprowadzanie 3 pełnych cykli produkcyjnych.

Planowane budynki inwentarskie wyposażone będą w wentylację grawitacyjną, instalację elektryczną, automatyczny system pojenia oraz zadawania paszy. Budynki inwentarskie nie będą ogrzewane. Ponadto, na terenie planowanego przedsięwzięcia zlokalizowane będą: silosy paszowe, zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe, zbiornik bezodpływowy na ścieki przemysłowe ze stacji uzdatniania wody, zbiornik wody p-poż., ujęcie wody podziemnej.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawarto dane oraz obliczenia wielkości emisji substancji wprowadzanych do powietrza m. in. z wentylacji grawitacyjnej budynków inwentarskich i z przeładunku pasz do silosów paszowych.

Źródłami emisji niezorganizowanej będzie emisja z silników spalinowych pojazdów osobowych i ciężarowych.

Z wykonanych obliczeń rozprzestrzeniania w powietrzu takich substancji jak: amoniak, siarkowodór oraz pył (w tym pyłu zawieszony PM10 i pyłu zawieszony PM2,5) wynika, iż ich emisje nie będą powodować przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87).

Wnioskodawca przedstawił obliczenia, z których wynika, że prowadzony chów trzody nie będzie powodował przekroczenia granicznej wielkości emisji (BAT-AEL) dla emitowanego amoniaku, określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 43, str. 231).

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż instalacja będzie spełniać wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono rozwiązania ograniczające oddziaływanie na stan jakości powietrza: zaprojektowanie i konserwacja systemu wentylacji grawitacyjnej tak, by utrzymać odpowiednie warunki chowu, normowanie dawek paszowych i dokładne bilansowanie potrzeb białkowych, silosy paszowe napełniane będą pneumatycznie, paszą granulowaną, co ograniczy emisję pyłów.

Z uwagi na brak unormowań prawnych (dopuszczalnych norm) w zakresie wielkości emisji substancji złowonnych do środowiska, tutejszy Organ, nie ma możliwości ograniczenia wielkości emisji złowonnych, na etapie projektowania instalacji, jak również egzekwowania prawa w zwalczaniu ewentualnych przekroczeń poziomów substancji zapachowych w powietrzu. W związku z czym, w przypadku, w którym obiekty wrażliwe (w trakcie eksploatacji instalacji) odczuwają dokuczliwość zapachu, Prowadzący instalację zobligowany jest do opracowania, wdrożenia i regularnego podawania przeglądowi planu zarządzania zapachami, jako części systemu zarządzania środowiskowego (BAT 12). W celu ograniczenia uciążliwości zapachowej na fermie wprowadzono rozwiązania ograniczające emisję substancji odorowych poprzez: zapewnienie odpowiedniej odległości między gospodarstwem a obiektem wrażliwym, stosowanie zbilansowanej diety zwierząt, gromadzenie gnojowicy w zbiornikach pod rusztami, ograniczenie mieszania gnojowicy.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określono rodzaje i ilości odpadów wytwarzanych na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji instalacji. Ze względu jednak na przysługujące kompetencje, w niniejszym postanowieniu odniesiono się wyłącznie do odpadów wytwarzanych na etapie eksploatacji instalacji.

W dokumentacji przedstawiono opis miejsc i sposoby magazynowania odpadów.

Z przedstawionych informacji wynika, że sposób postępowania z odpadami będzie zgodny

z wymogami ochrony środowiska oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.). Odpady należy magazynować w wyznaczonych oraz oznakowanych miejscach, w sposób zabezpieczający środowisko przed negatywnym oddziaływaniem. Czas magazynowania odpadów nie może przekraczać terminów określonych ustawą o odpadach. Wytwarzane odpady należy przekazywać do przetwarzania podmiotom posiadającym uregulowany stan formalno-prawny w zakresie gospodarowania odpadami, uwzględniając hierarchię postępowania z odpadami.

Inwestor jest zobowiązany do prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji odpadów, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

W przypadku odpadów powstających w wyniku leczenia oraz profilaktyki weterynaryjnej, wytwórcą odpadów jest lekarz weterynarii obsługujący gospodarstwo.

Padłe sztuki odbierane będą przez specjalistyczną firmę zajmującą się ich utylizacją.

Po stwierdzeniu upadku firma odbierająca padłe sztuki zostanie o tym bezpośrednio poinformowana. Odbiór odbywać się będzie w przeciągu 24 godzin. W przypadku konieczności krótkotrwałego przechowywania sztuki padłej, będzie ona zabezpieczona w opakowaniu z tworzywa sztucznego i magazynowana w wydzielonym miejscu obiektu inwentarskiego lub poza nim, na terenie fermy (np. w szczelnym kontenerze na sztuki padłe zlokalizowanym na terenie utwardzonym). Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego (WE) nr 1774/2002 (Dz. U. UE. z 2009 r., L 300, str. 1 ze zm.). Ponadto, zgodnie z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmiercanych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z ww. rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 – nie są traktowane jako odpady.

Gnojowica przekazywana będzie do rolniczego wykorzystania lub do produkcji biogazu rolniczego. Zgodnie z art. 2 pkt 6 lit. a ustawy o odpadach, biomasa w postaci odchodów zwierzęcych – podlegająca przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002, która jest wykorzystywana w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi - nie jest traktowana jako odpad. Gnojowica gromadzona będzie w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach podrusztowych, a następnie wypompowywana przy pomocy wozów asenizacyjnych.

W przedstawionej dokumentacji wskazano najlepsze dostępne techniki BAT 3, BAT 4, BAT 24 oraz BAT 29, które będą stosowane w związku z eksploatacją instalacji.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zaopatrywane w wodę z własnego ujęcia wód podziemnych. Dla planowanego ujęcia sporządzony został projekt robót geologicznych zatwierdzony decyzją Starosty Rawickiego znak: GP.6530.5.2025.4 z dnia 21.07.2025 r.,

natomiast nie przedstawiono dokumentacji hydrogeologicznej, w związku z czym planowane przez Wnioskodawcę wykonanie własnego ujęcia wód podziemnych i ustalenie jego zasobów eksploatacyjnych powinno nastąpić zgodnie z procedurą wynikającą z przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r., poz. 69), a wyniki prac i robót hydrogeologicznych należy przedstawić w dokumentacji hydrogeologicznej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz. U. z 2016 r., poz. 2033), zatwierdzonej przez właściwy organ administracji geologicznej. Eksploatacja wody podziemnej z przedmiotowego ujęcia będzie możliwa dopiero po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody. Inwestor nie przedstawił alternatywnego źródła zaopatrzenia w wodę.

Mycie budynków inwentarskich odbywać się będzie za pomocą myjki ciśnieniowej przy użyciu czystej wody bez detergentów i środków dezynfekcyjnych.

W związku z funkcjonowaniem instalacji nie będą powstawały ścieki przemysłowe. Woda powstająca w wyniku mycia planowanego obiektu, kierowana będzie do zamkniętego zbiornika na gnojowicę zlokalizowanego wewnątrz budynku pod rusztami betonowymi. Zgromadzona gnojowica przeznaczona będzie do rolniczego wykorzystania lub przekazywana do biogazowni. Woda pobierana z ujęcia będzie wymagała uzdatnienia, w związku z czym będą powstawały ścieki przemysłowe tj. wody popłuczne, które gromadzone będą w bezodpływowym zbiorniku, a następnie zagospodarowywane z obowiązującymi przepisami.

Inwestorzy przedstawili rozwiązania zapewniające ochronę środowiska gruntowo-wodnego: magazynowanie gnojowicy w dedykowanych do tego celu zbiornikach, szczelne kanały pod rusztami, magazynowanie odpadów niebezpiecznych w szczelnych pojemnikach, magazynowanie sztuk padłych w szczelnym kontenerze.

Z przedstawionej w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia analizy wynika, iż działalność instalacji nie będzie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy terenów wymagających ochrony akustycznej - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zlokalizowanej w kierunku północnym od budynków inwentarskich oraz teren zabudowy zagrodowej zlokalizowanej w kierunku północno - wschodnim od budynków inwentarskich. W związku z powyższym nie określa się metod ochrony przed hałasem.

Planowane przedsięwzięcie stanowi instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono porównanie proponowanej techniki chowu z zapisami decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Planowane przedsięwzięcie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia

poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. 2016 r., poz. 138), nie będzie zaliczane do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiednich zasobów wodnych dla planowanego przedsięwzięcia, pozytywna opinia została wydana z zastrzeżeniem wskazanym w sentencji postanowienia.

Jak wynika z art. 77 ust. 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w rozpatrywanej sprawie nie stosuje się przepisów art. 106 § 3 i § 5-6 Kodeksu postępowania administracyjnego, zatem opinia odnośnie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wydawana w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że opinia ta wydawana jest w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, tak więc zgodnie z regułami wynikającymi z art. 123 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, winna ona mieć formę niezaskarżalnego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje prawo wniesienia zażalenia. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, Strony mogą zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Agnieszka Lewicka
Zastępca Dyrektora Departamentu
Zarządzania Środowiskiem i Klimatu

Otrzymują:

1. Burmistrz Miejskiej Góry (e-Doręczenie)
2. Tomasz Lamperski - pełnomocnik
3. Strony postępowania zgodnie z art. 49 KPA
4. Aa

Data udostępnienia niniejszego zawiadomienia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu – 30.07.2026 r.